अथातो ऽहीनस्य युक्तिश्च विमुक्तिश्च; व्यंतरिक्षमतिरदित्य-हीनं युंक्त; एवेदिंद्रमिति विमुंचति. आहं सरस्वतीवतोर्, नूनं सा त इत्यहीनं युंक्ते; ते स्याम देव वरुण, नू ष्टुत इति विमुंचत्येष ह वा अहीनं. तंतुमर्हति य एनं योक्तुं च विमोक्तुं च वेद तद्यच्चतुर्विंशे ऽहन् युज्यंते सा युक्तिरथ यत्पुरस्तादुदयनीयस्याति-रात्रस्य विमुच्यंते सा विमुक्तिस्तद्यच्चतुर्विंशे ऽहन्नैकाहिकाभिः परिदध्युरत्राहैव यज्ञं संस्थापयेयुर्नाहीनकर्म कुर्युरथ यदहीन परिधानीयाभिः परिदध्यु र्यथा श्रांतो विमुच्यमान उत्कृत्यैतंव यजमाना उत्कृत्येरन्नुभयीभिः परिदध्युर्तद्यथा दीर्घाध्व उपविमोकं यायात्तादृक्तत्संततो हैषां यज्ञो भवतीं॰ ३व्यूमुंचंत. एकांद्वे नद्वयोः सवनयोः स्तोममतिशंसेद्दीर्घारण्यानि ह वै भवंति यत्र बव्हीभिः स्तोमो ऽतिशस्यते ऽपरिमिताभिस्तृतीयसवने; ऽपरिमितो वै स्वर्गो लोकः स्वर्गस्य लोकस्याप्तयै संततो हास्याभ्यारब्धो विस्रस्तो ऽहीनो भवति य एवं विद्वानहीनं तनुते ॥ २३ ॥

देवा वै वले गाः पर्यपश्यंस्ता यज्ञेनैवेप्संस्ताः षष्ठेनान्हाप्नुवं स्ते प्रातःसवने नभाकेन वलमनभयंस्तं यदनभया३न् अश्रथयन्ने वैनं तत्त उ तृतीयसवने वज्रेण वालखिल्याभिर्वाचः कूटेनैकपदया वलं विरुज्य गा उदाजंस्तथैवैतद्यजमानाः प्रातःसवने नभाकेन वलं नभयंति तं यं नभयंतीं॰ ३श्रथयंत्येवैनं तत्तस्मात्धोत्रकाः प्रातःसवने नाभाकांस्तृचांच्छंसंति. यः ककुभो निधारय इति मैत्रावरुणः; पूर्वीष्ट इंद्रोप मातय इति ब्राम्हणाच्छंसी; ता हि मध्यं भराणामित्यछावाकस्त उ तृतीयसवने वज्रेण वालखिल्या-भिर्वाचः कूटेनैकपदया वलं विरुज्य गा आप्नुवंति. पच्छः प्रथमं षड्वालखिल्यानां सूक्तानि विहरत्यर्धर्चशो द्वितीयमृक्शस्तृतीयं स-